

FŐVÁROSI NYOMOZÓ ÜGYÉSZSÉG

1056 Budapest, Belgrád rakpart 5. · 1461 Budapest, Pf. 65.

Tel.: +361-483-2670 · BM 15-612, 15-707, 15-801

Fax: +361-483-2670 – 219. mellék · BM 15-810

E-mail: fovaros.nyom@mku.hu

Ny.18/2020/1.

HATÁROZAT

a feljelentés elutasításáról

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt dr. Hadházy Ákos és dr. Szepesházi Péter által tett feljelentést – mivel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m.

A határozat egy kiadmányát dr. Hadházy Ákos és dr. Szepesházi Péter feljelentőnek azzal kézbesítem, hogy ellene a közléstől számított 8 napon belül a Fővárosi Főügyészséghez címzett panaszt jelenthet be, melyet a Fővárosi Nyomozó Ügyészségen célszerű előterjeszteni.

INDOKOLÁS

Dr. Hadházy Ákos és dr. Szepesházi Péter Központi Nyomozó Főügyészségen 2019. december 7. napján tett feljelentésének lényege szerint a különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt a Központi Nyomozó Főügyészségen folyamatban volt bűnügyben az eljáró ügyészek, vezető ügyészek és felettes ügyészek hivatali kötelességüket megszegve, a büntetőeljárás sikerének megghiúsítására törekedtek azáltal, hogy nem intézkedtek Simonka György letartóztatása iránt. A feljelentők szerint a vádirat is alátámasztja azt, hogy Simonka Györgyöt le kellett volna tartóztatni, ugyanis maga a vádirati tényállás rögzíti, hogy Simonka György törvénysértő módon akadályozta, illetve próbálta akadályozni az adóigazgatási eljárást és büntetőeljárást. A feljelentők arra utaltak, hogy az eljáró ügyészek a végrehajtó hatalom felső szintje vélt vagy valós elvárásaihoz igazodtak, mert ez jogtalan előnnyel járhat az ügyészi és ügyészségi vezetői karrierúton.

A feljelentés a bűncselekmény gyanújának alátámasztására több eseti bírósági döntést felsorolt.

A feljelentők csatolták a Központi Nyomozó Főügyészség vádirata két releváns oldalának fényképét.

A feljelentők álláspontja szerint a fenti cselekmény a Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette, és a Btk. 282. §-a (1) bekezdésének b) pontjába ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő bűnpártolás büntette gyanúját kelti.

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt dr. Hadházy Ákos és dr. Szepesházi Péter által ismeretlen ügyészek, ügyészségi vezetők ellen tett 2019. december 2. napján kelt feljelentés elintézésére a Legfőbb Ügyészség a 2019. december 20. napján kelt KSB.5028/2019/1. számú határozatával a Fővárosi Nyomozó Ügyészséget jelölte ki.

A Fővárosi Főügyészség az NÜ.55/2020/1. számú, 2020. január 6. napján kelt átiratával küldte meg a feljelentést és mellékleteit a Fővárosi Nyomozó Ügyészség részére.

A Btk. 282. §-a (1) bekezdésének b) pontjába ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő bűnpártolást az a hivatalos személy követi el, aki hivatali eljárása során hivatali kötelessége megszegésével a büntetőeljárás sikerét megghiúsítani törekszik anélkül, hogy a bűncselekmény elkövetőjével az elkövetés előtt megegyezett volna. A cselekmény célzatos bűncselekmény, a célzat az eljárás megghiúsítására irányul. Ez azt jelenti, hogy az elkövetőnek a cselekményt úgynevezett egyenes szándékkal kell elkövetnie. A Btk. 7. §-a alapján egyenes szándék akkor állapítható meg, ha az elkövető cselekményének következményeit kívánja.

A Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélést az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen hivatali kötelességét megszegi. A hivatali visszaélés is célzatos eredmény, a célzat a jogtalan hátrány okozásának vagy jogtalan előny szerzésének az egyenes szándéka.

A feljelentés elbírálása során a rendelkezésre álló adatok, illetve iratok alapján megállapítottam, hogy a feljelentők azon állítása, hogy a Simonka Györgyöt érintő ügyben eljáró Központi Nyomozó Főügyészség és Legfőbb Ügyészség ügyészei, vezető ügyészei célzatosan, a büntetőeljárás sikerének megghiúsítására törekedtek, vagy Simonka Györgynek jogtalan előnyt kívántak szerezni ellentétes a rendelkezésre álló tényekkel, ugyanis

- a Központi Nyomozó Főügyészség Simonka György és társai cselekvőségét érintő széleskörű nyomozást folytatott évtizednyi elkövetési időt felölelve,
- a Központi Nyomozó Főügyészség felterjesztést tett a legfőbb ügyészhez Simonka György országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztésére,
- dr. Polt Péter legfőbb ügyész az Országgyűlésnél kezdeményezte Simonka György mentelmi jogának felfüggesztését,
- a mentelmi jog felfüggesztését követően a Központi Nyomozó Főügyészség gyanúsítottként hallgatta ki Simonka Györgyöt,
- a Központi Nyomozó Főügyészség zár alá vételt alkalmazott Simonka György vagyonára,
- a Központi Nyomozó Főügyészség 2019. augusztus 21. napján vádat emelt Simonka Györggyel és társaival szemben,
- a Központi Nyomozó Főügyészség vádiratában bűnszervezetben elkövetett összesen kilenc rendbeli bűncselekményekkel vádolta meg Simonka Györgyöt,

- a Központi Nyomozó Főügyészség a vádiratban Simonka György beismerése esetén is a középértéket meghaladó 8 év 6 hónap fegyházbüntetésre tett indítványt,
- a Központi Nyomozó Főügyészség vádiratában 800.000.000 Ft-ot meghaladó összegben indítványozott Simonka Györggyel szemben vagyonekmozást.

Megjegyzendő, hogy a feljelentők által idézett bírósági döntések mind olyan tényállások alapján születtek, amelyekben az elkövetők tevékenysége arra irányult, hogy ne induljon büntetőeljárás a védeni kívánt személlyel szemben, vagy a már megindult büntetőeljárás ne járjon sikerrel. Jelen esetben a Központi Nyomozó Főügyészség a vádemeléshez szükséges tényállást felderítette, Simonka Györggyel szemben vádat emelt a költségvetést károsító bűncselekmények legsúlyosabban minősülő esetei miatt, a vádiratban a cselekmények tárgyi súlyához igazodó súlyú joghátrányok kiszabását indítványozva.

A feljelentés azon része nehezen értelmezhető, hogy a büntetőeljárásban eljáró ügyészek a végrehajtó hatalom felső szintje vélt vagy valós elvárásaihoz igazodtak, amelyhez a karriervágy vagy karrierféltés társult, mint jogtalan előnyszerzési célzat.

A sajtó tájékoztatást adott arról, hogy az Országgyűlés ellenszavazat nélkül szavazta meg Simonka György mentelmi jogának felfüggesztését. Mivel az Országgyűlésben kormánypárti képviselők vannak többségben, ezen tényből aligha következethettek az eljáró ügyészek a végrehajtó hatalom felső szintje által Simonka György védelmében támasztott elvárásra.

A kifejtettek alapján kizárt annak célzata, hogy az ügyben eljáró ügyészek vagy felettes ügyészek Simonka György büntetőjogi felelősségre vonásának megghiúsítására törekedtek, vagy Simonka Györgynek jogtalan előnyt kívántak szerezni.

Mind a hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntettének mind a hivatkozott hivatali visszaélés büntettének törvényi tényállási eleme a hivatali kötelesség megszegése.

A feljelentők álláspontja szerint az eljáró ügyészek hivatali kötelezettségüket azzal szegték meg, hogy bár fennálltak a letartóztatásnak a Be. 276. §-a (2) bekezdésének b) pontjában írt feltételei, az eljáró ügyészek mégsem indítványozták Simonka György letartóztatását, illetve szakmai feletteseik sem utasították őket ilyen indítvány megtételére.

Megjegyzendő, hogy az Alaptörvény garanciális jelleggel mentelmi jogot biztosít az országgyűlési képviselőknek. Simonka György mentelmi jogát az Országgyűlés 2018. október 29. napján függesztette fel, így eddig a napig fel sem merülhet az, hogy az ügyészség indítványozza az országgyűlési képviselő letartóztatását.

A feljelentés idézi a letartóztatás Be. 276-277. §-ig írt szabályait, ugyanakkor megfelelkezik a Be. 2. §-ának (3) bekezdésében írt, illetve a Be. 271. §-ának (1) bekezdésében írt szabályokról. A Be. 2. §-ának (3) bekezdése szerint a büntetőeljárásban alapvető jogot korlátozni csak az e törvény szerinti eljárásban, az e törvényben meghatározott okból, módon és mértékben lehet, *feltéve, hogy az elérni kívánt cél kisebb korlátozással járó más eljárási cselekmény vagy intézkedés útján nem biztosítható.* A Be. 271. §-ának (1) bekezdése szerint a kényszerintézkedés elrendelésekor, illetve végrehajtása során arra kell törekedni, hogy annak alkalmazása az érintett alapvető jogainak a korlátozását csak a legszükségesebb mértékben és ideig eredményezze.

A Be. nem ír elő letartóztatás indítványozására irányuló ügyészi kötelezettséget, nem határoz meg egyetlen olyan esetet sem, amikor letartóztatás indítványozása hivatali kötelesség. Emberi jogi alapelv ugyanis, hogy a letartóztatás nem előrehozott büntetés, nem cél, hanem eszköz. A törvény rögzíti a 2. § (3) bekezdésében az általános rendelkezések között megjelenő, az alapvető jogok korlátozásával kapcsolatban a szükségesség és az arányosság, valamint a fokozatosság elvét. A törvény külön kiemeli, hogy a fokozatosság és arányosság érvényesülése azt is magában foglalja, hogy kényszerintézkedés alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha az elérni kívánt cél más eljárási cselekmény, azaz kényszerintézkedés alkalmazása nélkül nem biztosítható. A letartóztatás ugyanis nem cél, hanem eszköz, így az eljáró ügyésznek, bírónak mérlegelni kell azt, szükséges-e a letartóztatás a büntetőeljárás eredményes lefolytatásához.

Meg kell jegyezni azt is, sok esetben leplezett eszköz alkalmazása is indokolhatja a letartóztatás indítványozásának elmaradását, a leplezett eszközzel ugyanis gyakran olyan bizonyítékok nyerhetők, amely sikeres bizonyításhoz vezet.

Jelen ügyben Simonka György mentelmi jogának 2018. október 29-i felfüggesztésekor a Központi Nyomozó Főügyészség a tényállást kellő alapossággal felderítette. Meg kell jegyezni, hogy Simonka György súlyos bűncselekményekkel gyanúsítható társai is Simonka György gyanúsított felelősségre vonását megelőző közel egy éve szabadon védekeztek.

Ahogy azt a vádirat is tartalmazza, Simonka György törekedett arra, hogy az adóhatósági eljárást illetve a nyomozást akadályozza, a bizonyítást akadályozza. A Központi Nyomozó Főügyészség többek között e körülmények felderítésével és a vádirati tényállás részévé tételével tudta bizonyítani Simonka György vezető szerepét az általa működtetett bünszervezetben, illetőleg ilyen módon tudta a tényállás részévé tenni a bünszervezeten belüli alá- fölrendeltségi viszonyt, a bünszervezet konspiratív működését. Vagyis az ügyészség e tényállási elemek vádirati tényállás részévé tételével tette bizonyíthatóvá a bünszervezeti elkövetési módot. Nem kétséges, hogy a bizonyítás nehezítése vagy akadályozása letartóztatási ok lehet. Csakhogy Simonka György mentelmi jogának felfüggesztését követő gyanúsításakor a Központi Nyomozó Főügyészség olyan mértékben felderítette már a tényállást, amely objektíve kizárta, hogy a terhelt a továbbiakban a bizonyítást megnehezítse vagy megakadályozza, ilyen törekvésre a gyanúsítását követően nem is merült fel adat. Az eljárás ezen szakaszában a kényszerintézkedés általános feltételeként megjelenő szükségesség követelménye már nem állt fent, így letartóztatás indítványozásának nem volt helye.

A Be. 379. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyészség a feljelentés megérkezésétől számított három munkanapon belül megvizsgálja, hogy az ügyben a nyomozást el kell-e rendelni, vagy a feljelentés kiegészítésének, a feljelentés elutasításának, illetve az ügy áttételének van-e helye.

A Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján az ügyészség a feljelentést elutasítja, ha a rendelkezésére álló adatokból kitűnik, hogy a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény. A Be. 381. §-ának (2) bekezdése értelmében az ügyészség a feljelentést elutasító határozatot kézbesíti a feljelentőnek.

A Be. 369. §-ának (2) bekezdése szerint a feljelentő kizárólag a feljelentés elutasítása miatt terjeszthet elő panaszt.

A fent kifejtettek alapján nem valósult meg sem hivatali kötelességszegés, sem jogtalan előnyszerzési, sem büntetőeljárás megghiúsítására irányuló célzat, ezért – tényállási elemek hiányában – a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény, így a feljelentést elutasítottam.

Budapest, 2020. január 09. napján

**Dr. Urbányi András s.k.
vezetőhelyettes ügyész**

Kiadmány hitelül:

Kiadó:

